

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2024-2027
Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu	<i>Ubezpieczenia</i>
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	<i>Kolegium Nauk Przyrodniczych</i>
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	<i>Kolegium Nauk Przyrodniczych Instytut Matematyki</i>
Kierunek studiów	<i>Matematyka</i>
Poziom kształcenia	<i>studia I stopnia</i>
Profil	<i>Ogólnoakademicki</i>
Forma studiów	<i>Stacjonarne</i>
Rok i semestr studiów	<i>rok III, semestr VI</i>
Rodzaj przedmiotu	<i>Specjalnościowy</i>
Język wykładowy	<i>język polski</i>
Koordynator	<i>dr hab. Jacek Chudziak, prof. UR</i>
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	<i>dr hab. Jacek Chudziak, prof. UR</i>

* - zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
6	30	30							5

1.2. Sposób realizacji zajęć

- ☒ zajęcia w formie tradycyjnej
☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu /modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny) - zaliczenie na ocenę

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstaw rachunku prawdopodobieństwa, statystyki i matematyki finansowej.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu/modułu

C1	Przedstawienie podstawowych pojęć i faktów z zakresu ubezpieczeń na życie i matematyki ubezpieczeń na życie.
C2	Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami matematyki ubezpieczeń na życie.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna i rozumie podstawowe typy ubezpieczeń i rent życiowych. Potrafi wymienić główne rodzaje kosztów występujących w ubezpieczeniach życiowych. Zna czynniki mające istotny wpływ na wysokość składek ubezpieczeniowych.	K_Wo7,K_Wo8
EK_02	Student potrafi analizować tablice trwania życia i wykorzystywać je do rozwiązywania zadania i obliczeń dotyczących przyszłego czasu życia. Rozwiązuje zadania dotyczące składek i rezerw netto. Potrafi wyznaczać składki i rezerwy brutto.	K_U16,K_U22
EK_03	Student rozumie znaczenie oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w działalności społecznej i gospodarczej. Ma świadomość roli ubezpieczeń życiowych jako jednej z najważniejszych metod zarządzania ryzykiem. Potrafi ocenić zasadność stosowania odpowiednich typów ubezpieczeń życiowych w konkretnych sytuacjach.	K_Ko4,K_Ko5,K_Ko7

3.3 Treści programowe (wypełnia koordynator)

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
1. Ryzyko w działalności człowieka. Aspekty i faktory ryzyka. Metody zarządzania ryzykiem. Ocena ryzyka w ubezpieczeniach na życie i zjawiska jej towarzyszące.

2. Przyszły czas życia. Hipoteza agregacji. Hipoteza jednostajności. Tablice trwania życia.
3. Ogólna charakterystyka ubezpieczeń na życie. Podstawowe typy ubezpieczeń życiowych. Ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia na dożycie, ubezpieczenia mieszane, ubezpieczenia, ubezpieczenia rentowe.
4. Elementy matematyki ubezpieczeń na życie. Jednorazowe składki netto. Składki i rezerwy netto dla wybranych typów ubezpieczeń i rent życiowych. Koszty. Składki i rezerwy brutto.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne ćwiczeń

1. Ryzyko w działalności człowieka. Aspekty i faktory ryzyka. Metody zarządzania ryzykiem. Ocena ryzyka w ubezpieczeniach na życie i zjawiska jej towarzyszące.
2. Przyszły czas życia. Hipoteza agregacji. Hipoteza jednostajności. Tablice trwania życia.
3. Ogólna charakterystyka ubezpieczeń na życie. Podstawowe typy ubezpieczeń życiowych. Ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia na dożycie, ubezpieczenia mieszane, ubezpieczenia, ubezpieczenia rentowe.
4. Elementy matematyki ubezpieczeń na życie. Jednorazowe składki netto. Składki i rezerwy netto dla wybranych typów ubezpieczeń i rent życiowych. Koszty. Składki i rezerwy brutto.

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia audytoryjne - rozwiązywanie zadań, dyskusja

Wykład - wykład z prezentacją multimedialną

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja, kolokwium	w, ćw
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja, kolokwium	w, ćw
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, dyskusja	w, ćw

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie ćwiczeń

Podstawą oceny są dwa kolokwia. Każde kolokwium oceniane jest w skali 0-20 pkt. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie z każdego z nich co najmniej 10 punktów. Końcowa ocena jest ustalana według następującej skali : 20-23.5 pkt. - 3.0, 24-27.5 pkt. - 3.5, 28-31.5 pkt. - 4.0, 32-35.5 pkt. - 4.5, 36-40 pkt. - 5.0.

Zaliczenie wykładu: Na podstawie pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	60
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	63
SUMA GODZIN	125
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	5

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Błaszczyszyn B., Rolski T., Podstawy matematyki ubezpieczeń na życie, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2004.
2. Doan O., Ubezpieczenia życiowe (praca zbiorowa), Poltext, Warszawa 1996.

Literatura uzupełniająca:

1. Chudziak J., Ubezpieczenia na życie. Notatki do wykładu, Mitel, Rzeszów 2010.

2. Kałużka M., Krzeszowiec M., Okolewski A., Metody matematyki aktuarialnej, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2012.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej